

Grafit a vakvezető kutya blogja 60.rész

#grafitblog

Kedves Olvasóim!

Íme megint elszaladt egy hét. Hihetetlen gyorsasággal rohan az idő, nem győzöm kapkodni a fejem, hogy már a hónap végén járunk, de leginkább hihetetlennek tűnik, hogy egy hét múlva ünneplés lesz nálunk. Nem találjátok ki ugye, hogy mi lesz ez a jeles ünnepnap ugye?

Áh, megsúgom én nektek, hisz már ezzel van tele a ház, leginkább az én fejem. Valaki sűrög-forog, el van foglalva a tervezgetéssel, kívánság listákat ír, s nyafog reggeltől-estig. Olyan óhajai vannak, hogy a kutya feje beleszédül ennyi hülyeségbe!

Na de nem csigázlak tovább titeket, megmondom hát, hogy január 24-én reggel még a Nap is fényesebben kel fel mert szélvész kisasszony 4. születésnapját fogja ünnepelni. 😊 Kikötötte azt is, hogy a blogon feltétlen köszönt-sem fe! Mert hát úgy gondolja, hogy jár neki a nyilvánosság.

Egész napra megvan a terve, hogy mit és hogyan szeretne csinálni. Nem hiszitek el, de az ajándékait is úgy szeretné megkapni, hogy nem reggel egyből mindent ahogy pl. nekem szokták, hanem azért, hogy egész napra való izgalom legyen neki, reggel is egy valamit, délben is, de még este is.

Áh, s kérdezem én, hogy kitől akar ennyi mindent? A kívánságai között szerepel csomó minden, amit képtelenség kivitelezni. Karácsony óta azon nyavalyog, hogy ő még nem látott havat, s az egyik óhajta, hogy születésnapján essen a hó, hogy Radarral majd birkózhassanak benne.

Kedves olvasóim ez ugye, hogy mennyire reális kérés?:-) Szeretne természetesen millió sípoló játékot, jutit, s ha hiszitek, ha nem, egy medencét is mert a régít már szétnyútták Radarral. Játszani akar Radarral a ligetben egész délután, persze ebben ugye az is benne van, hogy közben reméli, hogy találkozik más eb társakkal is, akiknek köszönés helyett bezengheti, hogy ma itt ő a szülinapos.

Nekem meg csak az a nagy szerencsém, hogy aznap Szentesen fog dolgozni, tehát délelőtt lesz nyugalmam, pihenhetek békében. Szerintem a gazditól is elvárja, hogy az oviban is elmesélje, hogy micsoda nagy nap van mert ez tavaly is így volt, s milyen hegykén újságolta itthon, hogy hatalmas tapsot kapott, s büszkén fogadta a gratulációkat.

Estére ünnepi vacsorát vár el, a gazdi meg tripla fizetést, ha ezt mind meg kell neki valósítania. No de ezen is csak egyszer túl leszünk, s egy évig nem kell ezt hallgatnom. Képzeljétek én meg a minap épp gazdival sétáltam mikor is egy régi kedves kutya barátommal találkoztam. Hasonló korúak vagyunk, így aztán egyből megtaláltuk a közös témát, felidézünk régi emlékeket.

Eszembe jutott az, amikor még gazdihoz kerültem, megcsináltuk azt Bogival egyszer, hogy őt vitte magával a gazdi dolgozni. Megszokásból ugye, de egész nap mindenki azt hitte, hogy én vagyok vele. Bogiról nem tudom, hogy tudjátok-e, de ő akkora hercegnőnek képzelte magát, hogy esze ágában sem volt futni a labda után, így a parkban ebédszünet alatt egyik ismerőssel összefutva döbbenten kérdezte, hogy a Grafit már nem szeret labdázni?

Mi történt vele, hogy csak sétálgat itt, s nem a repülő játék után rohan? Gazdi meg nagyot nevetett, s odahívta magához Bogit, mire leesett a hölgynek is, hogy „Jééé hát Ő meg a Bogi! Mi történt a Grafittal?” Hasonló vicces esetek estek meg akkor is, mikor Bodza kezdett a gazdánkkal dolgozni pedig

mi aztán nagyon máshogyan nézünk ki, össze nem lehetne bennünket keverni egy másodpercig sem, s még is megannyi hasonló történetet tudnék mesélni a kezdeti időkből.

No de most inkább elköszönök, megyek, s helyre rakom Bodzát, hogy ahelyett, hogy a hó után sóvárog itt, inkább segítsen a gazdánknak összeszedni a széthordott játékokat. Legyen szép hetetek!

Jövő szerdán ugyanitt találkozhattok velem a [Napos Oldal Alapítvány Facebook](#) illetve [weboldalán](#).

Üdvözlettel: Majaligeti Grafít

